

การศึกษาประสิทธิภาพโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเพื่อรองรับ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

The Study of Efficiency Logistics of Fruit in the East Region for Supporting
Asian Economic Community

ทรงศักดิ์ มีมกระโทก¹ สำราญ ชำโสม² ดวงมณี ทองคำ² ดวงรัตน์ สวัสดิ์มงคล¹ กชกร มีมกระโทก³
¹ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
² คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอัญมณีศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ³ โรงเรียนศรียานุสรณ์

บทคัดย่อ

การศึกษาประสิทธิภาพโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก กำหนดเกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก และประเมินประสิทธิภาพโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่าง ผลไม้ภาคตะวันออก เฉพาะกล้วยไข่ ทุเรียน มังคุด และลำไย ได้แก่ เกษตรกร และพ่อค้าหรือผู้ประกอบการรวบรวมผลผลิต และส่งออกผลไม้ กล้วยไข่ ทุเรียน มังคุด และลำไย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่มย่อย (focus group) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า

ระบบโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก ประกอบด้วยเกษตรกรผู้ผลิตผลไม้ พ่อค้าย่อย ผู้เก็บเกี่ยวหรือรับซื้อผลไม้จากเกษตรกร ล้ง ผู้รวบรวม และผู้ประกอบการหรือผู้ส่งออก จัดจำหน่ายภายในประเทศและต่างประเทศ

เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก เป็นการกำหนดตัวชี้วัดตามกิจกรรมโลจิสติกส์สำหรับเกษตรกร และพ่อค้าหรือผู้ประกอบการ เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐาน ประกอบด้วย สัดส่วนต้นทุนการจัดหาปัจจัยการผลิตต่อยอดขาย สัดส่วนต้นทุนการดูแลรักษาต่อมูลค่ายอดขาย สัดส่วนต้นทุนการเก็บเกี่ยวและคัดคุณภาพต่อมูลค่ายอดขาย สัดส่วนต้นทุนการบรรจุภัณฑ์ต่อมูลค่ายอดขาย สัดส่วนต้นทุนการขนส่งต่อมูลค่ายอดขาย และสัดส่วนต้นทุนคลังสินค้าต่อมูลค่ายอดขาย

ต้นทุนโลจิสติกส์ผลไม้ เป็นต้นทุนทุกกิจกรรมโลจิสติกส์ของเกษตรกร พ่อค้าย่อย ล้ง และพ่อค้าผู้ส่งออก จากการศึกษาพบว่า ต้นทุนโลจิสติกส์กล้วยไข่ เกษตรกร สูงสุด คือ ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 8.00 บาท พ่อค้าย่อย สูงสุด คือ ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 3.00 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท ผู้ประกอบการหรือผู้ส่งออก สูงสุด คือด้านคลังสินค้า 3.00 บาท ต้นทุนโลจิสติกส์ทุเรียน เป็นการคิดราคาขายทุเรียนส่งออกเฉลี่ยกิโลกรัมละ 60 บาท พบว่า ต้นทุนโลจิสติกส์ทุเรียน เกษตรกร สูงสุด คือ ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 8.00 บาท พ่อค้าย่อย สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 3.00 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการขนส่ง 2.50 บาท ต้นทุนโลจิสติกส์มังคุด เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 6.00 บาท พ่อค้าย่อย สูงสุด คือ ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 2.00 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 3.00 บาท ต้นทุนโลจิสติกส์ลำไย เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 7.00 บาท พ่อค้าย่อย สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.50 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 2.25 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 3.00 บาท ด้านการ

ประสิทธิภาพโลจิสติกส์กล้วยไข่ เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.12 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.05 ล้ง สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านคลังสินค้า 0.05 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ทุเรียน เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.13 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.05 ล้ง สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.03 ด้านการขนส่ง 0.03 และด้านคลังสินค้า 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการขนส่ง 0.04 และ ประสิทธิภาพโลจิสติกส์มังคุด เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.10 และด้านการดูรักษา 0.10 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.03 ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 0.03 และด้านการขนส่ง 0.03 ล้ง สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.03 ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 0.03 ด้านการขนส่ง 0.03 และด้านคลังสินค้า 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 0.05 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ลำไย เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.16 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 0.06 ล้ง สูงสุด คือ ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 0.05 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 0.13

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ผลไม้ภาคตะวันออก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

Abstract

The research titled “the Study of Fruit Logistic Efficiency in the Eastern Region Preparing for the ASEAN Economic Community” was aimed to study the logistic system, to set the logistic standard benchmark, and to evaluate the fruit logistic performance in the eastern region. The research instrument and procedure for data collection included a questionnaire, observation, interview, and focus group discussion. Descriptive statistics were employed for both quantitative and qualitative data analysis.

The following four main results were revealed as follows.

The fruit logistic system in the eastern region was consisted of farmers, traders, purchasers, entrepreneurs, exporters, and domestic and overseas distributors.

The logistic standard benchmark of the fruit in the eastern region was indicators of the logistic activity for farmers, merchants, or traders. The standard benchmark included the ratio of procurement cost, maintenance cost, harvesting and selecting cost, packaging cost, transportation cost, and warehouse cost per gross sales.

The fruit logistic cost on golden bananas was found at the highest level in farmers, showing input factor cost of 8.00 baht. The input factor cost of 3.00 baht was shown in traders and the 2.00 baht input factor cost appeared in purchasers. The warehouse cost of 3.00 baht was found at the highest level in entrepreneurs or exporters. The durian logistic cost was the export price of 60 baht a kilo. The fruit logistic cost on durians was marked the highest level in farmers, showing the input factor cost of 8.00 baht. The input factor cost of 3.00 baht was shown in traders and the 2.00 baht input factor cost was identified in purchasers. The transportation cost of 2.50 baht was found at the highest level in entrepreneurs or exporters. The mangosteen logistic cost was found at the highest level on farmers, showing the input factor cost of 6.00 baht. The harvesting and selecting cost of 2.00 baht was found in traders. The input factor cost of 2.00 baht was shown in purchasers. The packaging cost of 3.00 baht was found at the highest level in entrepreneurs or exporters. The longan logistic cost was found at the highest level on farmers, showing the input factor cost of 7.00 baht. The input factor cost of 2.50 baht was shown in traders. The harvesting and selecting cost of 2.25 baht was found in purchasers. The packaging cost of 3.00 baht was found in entrepreneurs or exporters.

The goldens banana logistic efficiency was found at the highest level in farmers, showing input factor cost of 0.12. The input factor cost of 0.05 was shown in traders and the 0.03 input factor cost appeared in purchasers. The warehouse cost of 0.05 was found at the highest level in entrepreneurs or exporters. The durian logistic efficiency was found at the highest level in farmers, showing input factor cost of 0.13. The input factor cost of 0.05 was shown in traders. The 0.03 input factor cost, the transportation cost of 0.03 as well as the warehouse cost of 0.03 appeared in purchasers. The transportation cost of 0.04 was found at the highest level in entrepreneurs or exporters. The mangosteen logistic efficiency was found at the highest level in farmers, showing input factor cost of 0.10 and maintenance cost of 0.10. The input factor cost of 0.03, harvesting/selecting cost of 0.03, and transportation cost of 0.03 were found at the highest level in traders. The input factor cost of 0.03, harvesting/selecting cost of 0.03, transportation cost of 0.03, and warehouse cost of 0.03 were found at the highest level in purchasers. The packaging cost was found at the highest level in entrepreneurs or exporters. The longan logistic efficiency was found at the highest level in farmers, showing input factor cost of 0.16. The input factor cost of 0.06 was shown in traders. The harvesting/selecting cost of 0.05 was shown in purchasers. The packaging cost of 0.13 was found at the highest level in entrepreneurs or exporters.

Keywords : efficiency logistics, fruit of east region, Asian Economic Community

บทนำ

กลุ่มส่งเสริมการผลิตไม้ผล (2555) กล่าวว่าประเทศไทย เป็นผู้นำการผลิตและส่งออกผลไม้เมืองร้อนที่สำคัญและมีชื่อเสียงที่สุดในภูมิภาคเอเชีย ปัจจุบันมีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ประมาณ 1.923 ล้านครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 30 ของครัวเรือนเกษตรทั้งหมด (6.5 ล้านครัวเรือน) มีพื้นที่ปลูกไม้ผล 57 ชนิด รวม 8.176 ล้านไร่ ผลผลิตปีละประมาณ 7.486 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ตามราคาที่เป็นเกษตรกรขายได้ประมาณ 90,361 ล้านบาท สร้างรายได้และนำเงินตราจากการส่งออกผลไม้เข้าสู่ประเทศรวม ปีละประมาณ 29,685 ล้านบาท โดยผลไม้ที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด คือลำไย รองลงมา ได้แก่ ทูเรียน ส้ม มะม่วง มังคุด ลิ้นจี่ และกล้วย ตามลำดับ

สมาคมผู้ค้าและส่งออกผลไม้ไทย (2555) กล่าวว่า คุณแลมซอชิง รองกรรมการผู้จัดการบริษัทไทยฮงผลไม้ จำกัด บริษัทผู้ส่งออกผลไม้ไทยรายใหญ่มานานร่วม 25 ปี กล่าวว่า หากสภาพอากาศทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะส่งผลให้ทูเรียน มังคุด ฯลฯ มีคุณภาพที่ดีต่อเนื่อง แต่หากฝนมาเร็วจะส่งผลให้มังคุดมีปัญหาเนื้อแก้ว ยางไหล คุณภาพด้อยลง ราคาตกต่ำและตลาดหยุดเดิน

แนวโน้มความต้องการของตลาดจีน กับผลกระทบอันยิ่งใหญ่จากปัญหาด้านแรงงาน เศรษฐกิจของประเทศจีนดีขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบัน คนจีน 100 คน อาจจะมีคนรวย 5 คน ซึ่งผลไม้ไทยไปจีนยังเป็นสินค้าสำหรับคนมีเงิน ผลไม้ไทยเกรดเอไปจีน เกรดรองจากนี้ไปตลาดสิงคโปร์ มาเลเซีย ฯลฯ แต่ยังมีคนจีนระดับกลางและล่างอีกจำนวนมาก ที่ยังไม่มีโอกาสได้กินผลไม้ไทย ตลาดกลุ่มนี้จึงเป็นตลาดที่สำคัญมาก ที่สำคัญเดือนมกราคมถึงพฤษภาคมไม่มีผลไม้ แต่ประเทศไทยมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็น ทูเรียน มังคุด ลำไย กล้วยไข่ ลองกอง ฯลฯ ซึ่งความต้องการของผลไม้ไทยในตลาดจีนยังมีอีกมากแต่ขอให้ผลไม้ไทยมีคุณภาพ ในช่วงที่ผลไม้ตะวันออกเก็บเกี่ยวพร้อมๆกัน บริษัทไทยฮงผลไม้ ส่งออกผลไม้ไปวันละหลายตู้คอนเทนเนอร์ แต่ปริมาณนี้ก็ยังไม่ค่อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณผลไม้ของบริษัทส่งออกกว่า 30 บริษัทจากประเทศไทย

สำนักส่งเสริมสินค้าส่งออก (2555) กล่าวว่า การส่งออกผักผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง เดือน มกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2555 มีปริมาณ 771,182 ตัน คิดเป็นมูลค่า 570.42 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 15.71% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2554 และคิดเป็นสัดส่วน 0.5% ของมูลค่าการส่งออกรวมของไทย จุดแข็งคือ ผลผลิตผักผลไม้ของไทยมีความหลากหลายและต่อเนื่องตลอดปี ทำให้มีความได้เปรียบด้านประเภทสินค้า และมีความยืดหยุ่นด้านปริมาณการส่งออก สินค้าผลไม้ของไทยเป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคในต่างประเทศ ปัญหาและอุปสรรค คือ

ปัญหาความแปรปรวนของสภาพอากาศ ขาดระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ EU หรือ European Union ได้ออกกฎระเบียบให้มีการตรวจเข้มสินค้าผักไทย เพื่อตรวจยาฆ่าแมลงตกค้าง การปนเปื้อนทาง จุลชีววิทยา และแมลงศัตรูพืช พื้นที่เพาะปลูกมีขนาดเล็ก ทำให้ต้นทุนการจัดการและควบคุมคุณภาพการผลิตมีราคาสูงกว่าประเทศคู่แข่ง เช่น ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ดังนั้น จึงกำหนดกลยุทธ์สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบการผลิตให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการสร้าง Brand ของผลไม้ไทยโดยเน้นเรื่องเอกลักษณ์ด้านคุณค่าและสายพันธุ์ ที่โดดเด่นของผลไม้ไทย ส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ (Packaging) ให้สามารถยืดอายุของผลผลิต และเหมาะสมกับตลาดเพื่อการส่งออก หน่วยงานของรัฐควบคุมกำกับดูแลการเพาะปลูกให้ได้ปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาด

AEC หรือ Asian Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (ศูนย์ความรู้ประชาคมอาเซียน, 2555)

ดังนั้น การศึกษาประสิทธิภาพโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงเป็นการศึกษาตัวชี้วัดทางด้านโลจิสติกส์ ตาม SCOR Model มิติทางด้านต้นทุน ด้านเวลา และด้านความน่าเชื่อถือ เพื่อพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อกำหนดเกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ทำการวิจัยครั้งนี้เป็นเกษตรกรและพ่อค้าหรือผู้ประกอบการรวบรวมผลผลิตผลเพื่อส่งออกผลไม้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ กล้วยไข่ ทูเรียน มังคุด และลำไย ในจังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เลือกแบบเจาะจงเป็นเกษตรกรที่ปลูกกล้วยไข่ ทุเรียน มังคุด และลำไย ในจังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด จำนวน 39 คน และพ่อค้าหรือผู้ประกอบการรวบรวมผลผลิตเพื่อส่งออกผลไม้ในภาคตะวันออก ได้แก่ กล้วยไข่ ทุเรียน มังคุด และลำไย ในจังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด จำนวน 53 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

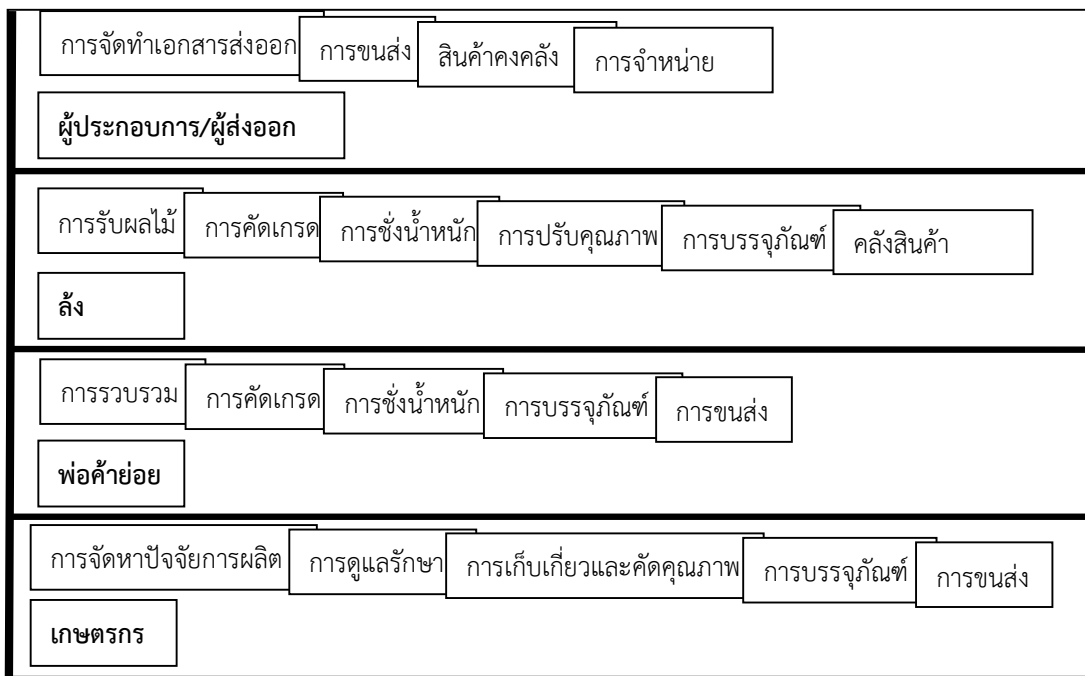
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ โดยวิธีการในการดำเนินงานมีการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วมทั้งภายใน และภายนอกสหกรณ์ประกอบด้วย การตอบแบบสอบถาม การจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In dept interview) การสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion) สัมมนาเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสอบถามกิจกรรมโลจิสติกส์ผลไม้ตะวันออก ลักษณะของแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกร และพ่อค้าหรือผู้ประกอบการรวบรวมผลผลิตเพื่อแบบสอบถามต้นทุนกิจกรรมโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก ลักษณะของแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกร และพ่อค้าหรือผู้ประกอบการรวบรวมผลผลิตเพื่อส่งออก และแบบประเมินประสิทธิภาพโลจิสติกส์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ระบบโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก

ระบบโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออกเป็นการศึกษาข้อมูลตั้งแต่ต้นน้ำคือเกษตรกรผู้ผลิตผลไม้ภาคตะวันออก เฉพาะทุเรียน มังคุด ลำไย และกล้วยไข่ เนื่องจากเป็นผลไม้เศรษฐกิจที่ปริมาณและมูลค่าส่งออกสูงที่สุด กลางน้ำ คือพ่อค้าย่อยหรือล้ง ผู้ทำหน้าที่รวบรวมผลไม้เพื่อขายต่อหรือส่งออก และปลายน้ำ คือบริษัทหรือผู้ประกอบการ ผู้ทำหน้าที่ จัดจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ มีผลการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 ระบบโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก

เกษตรกรทำหน้าที่ผลิตกล้วยไข่ให้ได้คุณภาพและมาตรฐานนำมาขายให้กับพ่อค้า พ่อค้าทำหน้าที่รับซื้อรวบรวมผลผลิต และส่งขายให้กับล้ง พ่อค้าย่อย หรือผู้รับซื้อ เป็นทีมงานของล้งทั้งคนไทยและคนจีน มีกิจกรรม สืบสวนผลผลิตจากเกษตรกร ตีราคาซื้อผลไม้ เก็บเกี่ยว คัดคุณภาพ รวบรวม และขนส่ง ไปยังล้งหรือโรงงาน ที่รับผลไม้ สอบทวนคุณภาพ น้ำหนัก บรรจุภัณฑ์ และคลังสินค้า ผู้ประกอบการ กำหนดราคาซื้อขาย จัดทำเอกสารส่งออกขนส่ง คลังสินค้า และจำหน่าย

ตอนที่ 2 เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก เป็นการกำหนดตัวชี้วัดตามกิจกรรมโลจิสติกส์สำหรับเกษตรกร และพ่อค้าหรือผู้ประกอบการ เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานดังกล่าว จะใช้สำหรับประเมินประสิทธิภาพโลจิสติกส์ต่อไป

เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก ประกอบด้วย

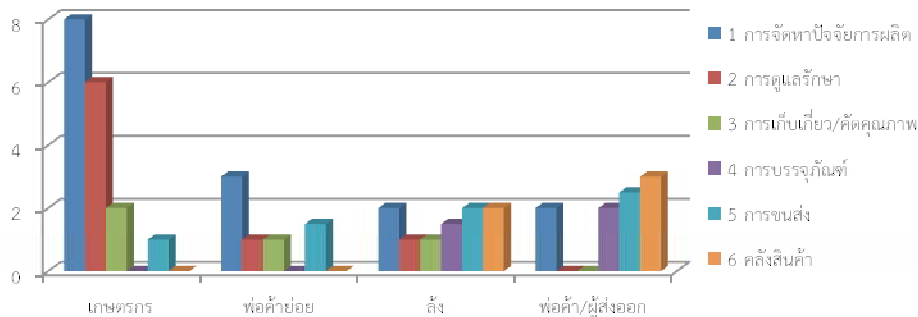
1. สัดส่วนต้นทุนการจัดการหาปัจจัยการผลิตต่อยอดขาย
2. สัดส่วนต้นทุนการดูแลรักษาต่อมูลค่ายอดขาย
3. สัดส่วนต้นทุนการเก็บเกี่ยวและคัดคุณภาพต่อมูลค่ายอดขาย
4. สัดส่วนต้นทุนการบรรจุภัณฑ์ต่อมูลค่ายอดขาย
5. สัดส่วนต้นทุนการขนส่งต่อมูลค่ายอดขาย
6. สัดส่วนต้นทุนคลังสินค้าต่อมูลค่ายอดขาย

ต้นทุนโลจิสติกส์กล้วยไข่ เกษตรกร ด้านการจัดการหาปัจจัยการผลิต 8.00 บาท ด้านการดูรักษา 0.09 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 2.00 บาท และด้านการขนส่ง 1.00 บาท พ่อค้าย่อย ด้านการจัดการหาปัจจัยการผลิต 3.00 บาท ด้านการดูรักษา 1.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 1.00 บาท และด้านการขนส่ง 1.50 บาท ล้ง ด้านการจัดการหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท ด้านการดูรักษา 1.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 1.00 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 1.50 บาท ด้านการขนส่ง 2.00 บาท และด้านคลังสินค้า 2.00 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดการหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 2.00 บาท ด้านการขนส่ง 2.50 บาท และด้านคลังสินค้า 3.00 บาท

ตอนที่ 3 ต้นทุนโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก

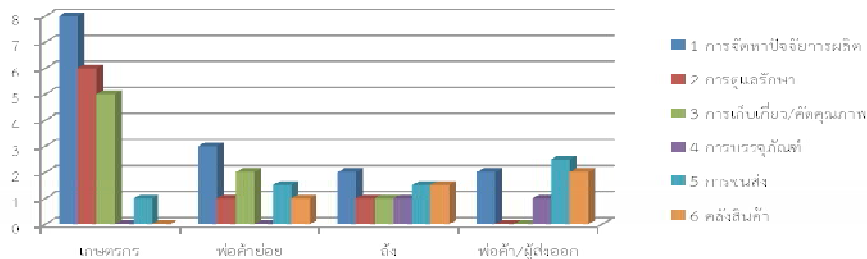
1. ต้นทุนโลจิสติกส์กล้วยไข่

ต้นทุนโลจิสติกส์กล้วยไข่

2. ต้นทุนโลจิสติกส์ทุเรียน

ต้นทุนโลจิสติกส์ทุเรียน

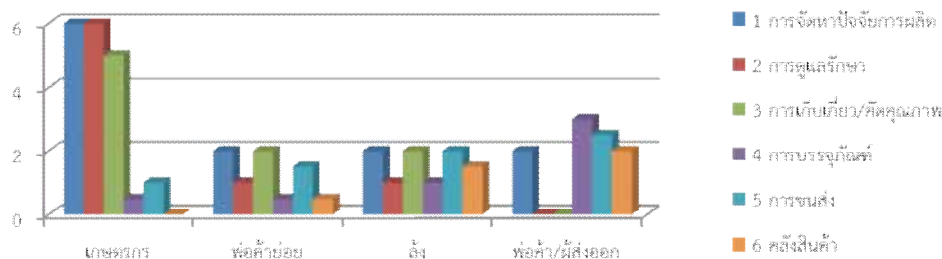
ต้นทุนโลจิสติกส์ทุเรียน เกษตรกร ด้านการจัดการหาปัจจัยการผลิต 8.00 บาท ด้านการดูรักษา 6.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 5.00 บาท และด้านการขนส่ง 1.00 บาท พ่อค้าย่อย ด้านการจัดการหาปัจจัยการผลิต 3.00 บาท ด้านการดูรักษา 1.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 2.00 บาท ด้านการขนส่ง 1.50 บาท และคลังสินค้า 1.00 บาท ล้ง ด้านการจัดการหาปัจจัย

การผลิต 2.00 บาท ด้านการดูรักษา 1.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 1.00 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 1.00 บาท ด้านการขนส่ง 1.50 บาท และด้านคลังสินค้า 1.50 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดการหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 1.00 บาท ด้านการขนส่ง 2.50 บาท และด้านคลังสินค้า 2.00 บาท

3. ต้นทุนโลจิสติกส์มังคุด

ต้นทุนโลจิสติกส์มังคุด

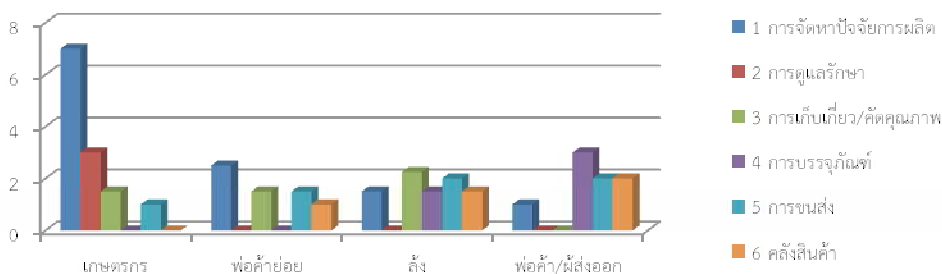

ต้นทุนโลจิสติกส์มังคุด เกษตรกร ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 6.00 บาท ด้านการดูแลรักษา 6.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การตัดคุณภาพ 5.00 บาท การบรรจุภัณฑ์ 0.50 บาท และด้านการขนส่ง 1.00 บาท พ่อค้า/ย่อย ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท ด้านการดูแลรักษา 1.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การตัดคุณภาพ 2.00 บาท การบรรจุภัณฑ์ 0.50 บาท ด้านการขนส่ง 1.50 บาท และคลังสินค้า

0.50 บาท ลัง ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท ด้านการดูแลรักษา 1.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การตัดคุณภาพ 2.00 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 1.00 บาท ด้านการขนส่ง 2.00 บาท และด้านคลังสินค้า 1.50 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.00 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 3.00 บาท ด้านการขนส่ง 2.50 บาท และด้านคลังสินค้า 2.00 บาท

4. ต้นทุนโลจิสติกส์ลำไย

ต้นทุนโลจิสติกส์ลำไย

ต้นทุนโลจิสติกส์ลำไย เกษตรกร ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 7.00 บาท ด้านการดูแลรักษา 3.00 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การตัดคุณภาพ 1.50 บาท และด้านการขนส่ง 1.00 บาท พ่อค้า/ย่อย ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 2.50 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การตัดคุณภาพ 1.50 บาท ด้านการขนส่ง 1.50 บาท และคลังสินค้า

1.00 บาท ลัง ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 1.50 บาท ด้านการเก็บเกี่ยว/การตัดคุณภาพ 2.25 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 1.50 บาท ด้านการขนส่ง 2.00 บาท และด้านคลังสินค้า 1.50 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต 1.00 บาท ด้านการบรรจุภัณฑ์ 3.00 บาท ด้านการขนส่ง 2.00 บาท และด้านคลังสินค้า 2.00 บาท

ตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก**ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์กล้วยไข่**

ที่	รายการ	เกษตรกร	พ่อค้าย่อย	ล้ง	พ่อค้า/ผู้ส่งออก
1.	การจัดการปัจจัยการผลิต	0.12	0.05	0.03	0.03
2.	การดูแลรักษา	0.09	0.02	0.02	-
3.	การเก็บเกี่ยว/คัดคุณภาพ	0.03	0.02	0.02	-
4.	การบรรจุภัณฑ์	-	-	0.02	0.03
5.	การขนส่ง	0.02	0.02	0.03	0.04
6.	คลังสินค้า	-	-	0.03	0.05

ประสิทธิภาพโลจิสติกส์กล้วยไข่ เป็นการคิดราคาขายกล้วยไข่ส่งออกเฉลี่ยกิโลกรัมละ 65 บาท พบว่า ประสิทธิภาพโลจิสติกส์กล้วยไข่ ที่มีค่าสูงที่สุดคือ เกษตรกร ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.12 พ่อค้าย่อย ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.05 ล้ง ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ทุเรียน

ที่	รายการ	เกษตรกร	พ่อค้าย่อย	ล้ง	พ่อค้า/ผู้ส่งออก
1.	การจัดการปัจจัยการผลิต	0.13	0.05	0.03	0.03
2.	การดูแลรักษา	0.10	0.02	0.02	
3.	การเก็บเกี่ยว/คัดคุณภาพ	0.08	0.03	0.02	
4.	การบรรจุภัณฑ์			0.02	0.02
5.	การขนส่ง	0.02	0.03	0.03	0.04
6.	คลังสินค้า		0.02	0.03	0.03

ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ทุเรียน เป็นการคิดราคาขายทุเรียนส่งออกเฉลี่ยกิโลกรัมละ 60 บาท พบว่า ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ทุเรียนที่มีค่าสูงที่สุดคือ เกษตรกร ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.13 พ่อค้าย่อย ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.05 ล้ง ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์มังคุด

ที่	รายการ	เกษตรกร	พ่อค้าย่อย	ล้ง	พ่อค้า/ผู้ส่งออก
1.	การจัดการปัจจัยการผลิต	0.10	0.03	0.03	0.03
2.	การดูแลรักษา	0.10	0.02	0.02	
3.	การเก็บเกี่ยว/คัดคุณภาพ	0.09	0.03	0.03	
4.	การบรรจุภัณฑ์	0.01	0.01	0.02	0.05
5.	การขนส่ง	0.02	0.03	0.03	0.04
6.	คลังสินค้า		0.01	0.03	0.03

ประสิทธิภาพโลจิสติกส์มังคุด เป็นการคิดราคาขายกล้วยไข่ส่งออกเฉลี่ยกิโลกรัมละ 58 บาท พบว่า ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ทุเรียนที่มีค่าสูงที่สุดคือ เกษตรกร ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.10 พ่อค้าย่อย ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 ล้ง ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ลำไย

ที่	รายการ	เกษตรกร	พ่อค้า/ย่อย	ล้ง	พ่อค้า/ผู้ส่งออก
1.	การจัดการปัจจัยการผลิต	0.16	0.06	0.03	0.02
2.	การดูแลรักษา	0.07			
3.	การเก็บเกี่ยว/คัดคุณภาพ	0.03	0.03	0.05	
4.	การบรรจุภัณฑ์			0.03	0.13
5.	การขนส่ง	0.02	0.03	0.04	0.04
6.	คลังสินค้า		0.02	0.03	0.04

ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ลำไย เป็นการคิดราคาขายลำไยส่งออกเฉลี่ยกิโลกรัมละ 45 บาท พบว่า ประสิทธิภาพ โลจิสติกส์ลำไย ที่มีค่าสูงที่สุดคือ เกษตรกร ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.16 พ่อค้า/ย่อย ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.06 ล้ง ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.02

สรุปและอภิปรายผล

ระบบโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก ประกอบด้วยเกษตรกรผู้ผลิตผลไม้ พ่อค้า/ย่อย ผู้เก็บเกี่ยวหรือรับซื้อผลไม้จากเกษตรกร ล้ง ผู้รวบรวม และผู้ประกอบการหรือผู้ส่งออก จัดจำหน่ายภายในประเทศและต่างประเทศ

เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก เป็นการกำหนดตัวชี้วัดตามกิจกรรมโลจิสติกส์สำหรับเกษตรกร และพ่อค้าหรือผู้ประกอบการ เกณฑ์ชี้วัดมาตรฐาน ประกอบด้วย สัดส่วนต้นทุนการจัดการปัจจัยการผลิตต่อยอดขาย สัดส่วนต้นทุนการดูแลรักษาต่อมูลค่ายอดขาย สัดส่วนต้นทุนการเก็บเกี่ยวและคัดคุณภาพต่อมูลค่ายอดขาย สัดส่วนต้นทุนการบรรจุภัณฑ์ต่อมูลค่ายอดขาย สัดส่วนต้นทุนการขนส่งต่อมูลค่ายอดขาย และสัดส่วนต้นทุนคลังสินค้าต่อมูลค่ายอดขาย

ต้นทุนโลจิสติกส์ผลไม้ เป็นต้นทุนทุกกิจกรรมโลจิสติกส์ของเกษตรกร พ่อค้า/ย่อย ล้ง และพ่อค้าผู้ส่งออก จากการศึกษาพบว่า ต้นทุนโลจิสติกส์ลำไย เกษตรกร สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 8.00 บาท พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 3.00 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 2.00บาท ผู้ประกอบการหรือผู้ส่งออก สูงสุด คือด้านคลังสินค้า 3.00 บาท ต้นทุนโลจิสติกส์ทุเรียน เป็นการคิดราคาขายทุเรียนส่งออกเฉลี่ยกิโลกรัมละ 60 บาท พบว่า ต้นทุนโลจิสติกส์ทุเรียน เกษตรกร สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 8.00 บาท พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 3.00 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 2.00 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการขนส่ง 2.50 บาท ต้นทุนโลจิสติกส์มังคุด เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 6.00 บาท

พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือ ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 2.00 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 2.00 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 3.00 บาท ต้นทุนโลจิสติกส์ลำไย เกษตรกร สูงสุด คือด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 7.00 บาท พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 2.50 บาท ล้ง สูงสุด คือ ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 2.25 บาท พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 3.00 บาท ด้านการ

ประสิทธิภาพโลจิสติกส์กล้วยไข่ เกษตรกร สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.12 พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.05 ล้ง สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านคลังสินค้า 0.05 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ทุเรียน เกษตรกร สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.13 พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.05 ล้ง สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 ด้านการขนส่ง 0.03 และด้านคลังสินค้า 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการขนส่ง 0.04 และ ประสิทธิภาพโลจิสติกส์มังคุด เกษตรกร สูงสุด คือ ด้านการจัดการปัจจัยการผลิต 0.10 และด้านการดูรักษา 0.10 พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 0.03 และด้านการขนส่ง 0.03 ล้ง สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.03 ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 0.03 ด้านการขนส่ง 0.03 และด้านคลังสินค้า 0.03 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 0.05 ประสิทธิภาพโลจิสติกส์ลำไย เกษตรกร สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.16 พ่อค้า/ย่อย สูงสุด คือด้านจัดการปัจจัยการผลิต 0.06 ล้ง สูงสุด คือ ด้านการเก็บเกี่ยว/การคัดคุณภาพ 0.05 พ่อค้า/ผู้ส่งออก สูงสุด คือ ด้านการบรรจุภัณฑ์ 0.13

จากข้อสรุประบบโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก ดังกล่าว สอดคล้องกับ ส่วนวิจัยเศรษฐกิจพืชสวน (ม.ป.ป.) พบว่า ระบบโลจิสติกส์ของผลไม้ภาคตะวันออก เกษตรกร ในฐานะผู้ผลิต มีกิจกรรมหลักที่ดำเนินการ ได้แก่ การจัดการปัจจัยการผลิต การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวและการคัดคุณภาพ การเก็บรักษาและบรรจุภัณฑ์ การขนส่งและการกระจายสินค้า พ่อค้ารวบรวม ซึ่งในการรับซื้อผลไม้จะมีพ่อค้ารวบรวม 2 ระดับ ได้แก่ พ่อค้ารวบรวม

ท้องที่หรือท้องถิ่น พ่อค้ารับซื้อกรุงเทพฯและต่างจังหวัด ในแต่ละระดับจะมีการดำเนินการลักษณะเดียวกันคือ การจัดซื้อ การคัดเกรดหรือคุณภาพ การบรรจุหีบห่อ การจำหน่าย การควบคุมสินค้าคงคลัง การติดต่อสื่อสาร การขนส่ง หรือตัวแทนผู้ส่งออก เป็นคนกลางที่ทำหน้าที่รับซื้อผลไม้จากเกษตรกรพ่อค้ารวบรวมท้องที่หรือท้องถิ่นสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร ซึ่งมีกิจกรรมหลักคือ การเลือกสถานที่ตั้งสำนักงานหรือโรงบรรจุหีบห่อ การจัดซื้อ การคัดเกรดหรือคุณภาพ การบรรจุหีบห่อ จำหน่าย การควบคุมสินค้าคงคลัง การติดต่อสื่อสาร การขนส่ง ผู้ส่งออก จะรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร พ่อค้ารวบรวมท้องที่ จากการศึกษา พบว่า ผู้ส่งออกส่วนใหญ่นอกจากจะดำเนินการเองแล้ว ยังดำเนินการผ่านล้งหรือตัวแทนผู้ส่งออกหลายๆ ราย รวมทั้งดำเนินการผ่านสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรด้วย กิจกรรมหลักของผู้ส่งออกประกอบด้วย การเลือกสถานที่ตั้งสำนักงานหรือโรงบรรจุหีบห่อ การจัดซื้อ การคัดเกรดหรือคุณภาพ การบรรจุหีบห่อ การจำหน่าย การควบคุมสินค้าคงคลัง การติดต่อสื่อสาร การขนส่ง การตรวจสอบคุณภาพ การจัดการเอกสารส่งออก การบริการลูกค้า

จากต้นทุนโลจิสติกส์ผลไม้ภาคตะวันออก สอดคล้องกับส่วนวิจัยเศรษฐกิจพืชสวน (ม.ป.ป.) คือ กิจกรรมที่เป็นต้นทุนโลจิสติกส์ของทุเรียน และมังคุดจะพบว่ามีการกิจกรรมที่ซ้ำซ้อน โดยเฉพาะแรงงานในการคัดเกรด/คุณภาพซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมีการดำเนินการตั้งแต่ในสวนของเกษตรกร ในขณะที่ผู้ประกอบการแต่ละระดับก็ยังคงมีกิจกรรมนี้ เช่นเดียวกัน นอกจากเป็นการเพิ่มต้นทุน โลจิสติกส์แล้วยังส่งผลให้เกิดการสูญเสียทั้งคุณภาพ น้ำหนัก และการส่งมอบที่ล่าช้าอีกด้วย

ปัญหาที่พบจากการศึกษา

ปัญหาของเกษตรกร

1. แรงงานหายาก แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานต่างด้าว
2. เกษตรกรกำหนดราคาเองไม่ได้
3. ปัญหาสภาพอากาศแปรปรวน ทำให้ส่งผลถึงระยะการเก็บเกี่ยวและคุณภาพของผลผลิต
4. ราคามังคุดไม่คงที่ ในแต่ละวันมีการขึ้นและลงอย่างรวดเร็ว โดยต้นทุนมีราคาสูงถึง 300 บาท แต่ช่วงปลายฤดูต่ำสุดถึง 8 บาท
5. การคัดขนาดมังคุด ชาวสวนกับล้งคัดขนาดไม่เท่ากันวิธีแก้ไขคือต้องการให้มีเครื่องคัดมังคุด
6. ต้นทุนการทำลำไยค่อนข้างสูง

ปัญหาของผู้ประกอบการ

1. ปัญหาด้านแรงงาน ขาดแรงงานที่ถูกกฎหมาย แรงงานที่ถูกกฎหมายส่วนใหญ่จะไม่อยู่ประจำ ย้ายที่ทำงานบ่อย เนื่องจากมีนายหน้าขนย้ายแรงงาน
2. การกำหนดคุณภาพปลายทาง แต่ละประเทศไม่เท่ากัน ประเทศที่เข้มงวดมากคือญี่ปุ่น และประเทศที่เข้มงวดน้อย คือ จีน และอเมริกา
3. ต้นทุนการขนส่งสูง ทำให้เสียเปรียบเวียดนาม
4. ขาดระบบโลจิสติกส์ที่เอื้ออำนวย เนื่องจากมีการแย่งรับซื้อผลผลิตกันเพื่อให้ผลผลิตบรรจุเต็มตู้คอนเทนเนอร์จึงจะสามารถขนส่งสินค้าได้
5. การกำหนดราคาซื้อปลายทางไม่ได้
6. ควบคุมคุณภาพได้ยาก เช่นการป้องกันการชำหรือเสียหาย ตั้งแต่การบรรจุตั้งแต่ต้นทาง
7. ผู้ประกอบการคนไทยไม่มีทุนพอที่จะสามารถส่งผลผลิตไปจำหน่ายเองที่ปลายทาง

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดระเบียบพ่อค้าคนกลาง
2. ตลาดกลาง สำหรับซื้อขายผลไม้ ไม่ต้องการให้มีพ่อค้าคนกลาง
3. มีแหล่งรับซื้อมาตรฐาน ในการคัดขนาด
4. การสร้างช่องทาง การตลาดใหม่ๆ เพื่อกระจายสินค้าเกษตรไปทั่วประเทศ
5. การส่งเสริมการแปรรูปผลไม้ของกลุ่มเกษตรกรอย่างจริงจัง
6. การกำหนดโควตาต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี ควรมีการกระจายให้ทั่วถึงชาวสวนทุเรียน
7. การจัดงานผลไม้เมืองจันทร์ ประชาสัมพันธ์อย่างจริงจังโดยประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ ทั่วถึงทุกช่องทาง
8. การส่งเสริมองค์ความรู้ให้เกษตรกรทางด้านการตลาดวิชาการสมัยใหม่ เช่น การปลูก และการแปรรูป
9. มีการรับรองราคาที่แน่นอน ราคาขั้นต่ำของมังคุดไม่ควรต่ำกว่า 15 บาท/กิโลกรัม
10. ต้องการให้มีการส่งเสริมให้กินมังคุดธรรมชาติ (ที่ไม่ใช่มังคุดผิวมัน) รวมถึงการส่งออกด้วย เนื่องจากมังคุดธรรมชาติมีรสชาติอร่อยกว่ามังคุดผิวมัน และไม่มีสารพิษตกค้าง
11. มีกฎหมายควบคุมแรงงานถูกกฎหมาย
12. การให้อำนวยความสะดวกด้านแรงงาน เช่น มีการผ่อนผัน ยืดหยุ่น ทางระเบียบหรือกฎหมาย

13. การมีกฎหมายควบคุม การทำล้างผลไม้จากต่างชาติ ทำให้อาชีพล้าง เป็นอาชีพเฉพาะคนไทยเท่านั้น เนื่องจากเดิมเป็นอาชีพที่คนไทยทำเอง แต่ปัจจุบันคนไทยมีหน้าที่เพียงรวบรวมเท่านั้น

14. การให้ตลาดรับรองผลผลิตเพิ่มขึ้น เช่น ประเทศอินเดีย โดยการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

15. การให้สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของผลไม้ที่ไม่ได้ขนาด โดยการแปรรูป

16. การให้เกษตรกรผลิตผลไม้ที่มีคุณภาพมากขึ้น โดยการเปิดอบรมให้เกษตรกรตั้งแต่การปลูก การควบคุมสารเคมี ตลอดจนการขนส่ง เพื่อสร้างความปลอดภัยให้ผู้บริโภค

17. การมีหน่วยงานศูนย์กลางประสานพูดคุย และให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มส่งเสริมการผลิตไม้ผล. 2555. การวิเคราะห์สถานการณ์และแนวทางการดำเนินงาน ปี 2555. Available <http://www.agriman.doae.go.th>

สมาคมผู้ค้าและส่งออกผลไม้ไทย. 2555. สถานการณ์ราคาผลไม้. Available <http://www.contactgroupco.com/blog/news/>

สำนักส่งเสริมสินค้าส่งออก. 2555. สถานการณ์ผลไม้ ปี ๒๕๕๕ Available <http://www.agriman.doae.go.th>

ส่วนวิจัยเศรษฐกิจพืชสวน. ม.ป.ป. ระบบโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานผลไม้สดภาคตะวันออก. สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร.

ศูนย์ข้อมูลความรู้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน .2555. AEC คืออะไร Available <http://www.thai-aec.com/41#ixzz23DWPvfM9>